

1836 aastal omma

kündinu,

	Folu, laulatetu, vältolin olnu.
1. Hargla kihelkonnan	186
2. Kamja	280
3. Kannapä	274
4. Karrola	154
5. Mõo	211
6. Otepä	228
7. Pöliwa	344
8. Puhja ehk Kawilda	137
9. Rääppina	265
10. Ranno	148
11. Rõngu	208
12. Rõuge	445
13. Sangaste	358
14. Urwaste	377
15. Västselina	
16. Wönnö	425
17. Wörro-linan	36

Tarto-linan:

lina marahva foggodussen	176	178	47	28
ma kihelkonnan	395	272	92	85

Koolnuide seast löisiwa 50 innemist mitmasugutse önnetusse läbbi hennale surma; 12 olliwa ärraupponu, 2 haina koorma alla jánu, 1 wesski kiirvist folus lõdu, 2 püssiga ärralastu, 2 last emma hõlma koolnu, 5 ärrapallanu, 4 ärrakülmangu, 1 lats hárjast folus pustu, 9 lats kartohwli koba alla jánu, 1 rephhe tallast folus lõdu, 3 henda eesti üllesponu, 8 olli folu lõitu, 4 wälgiist folus lõdu, 3 äkkitselt folu, 1 wesski ratta wahhele johtonu.

Kalendri jut 1838mal ajastal.

Ruis se reisja Jummasa-sónna kulutaja, kedda minewatse ajasta kalendrin kónnelti tallupoja mannu tulnu ollewat, finna taggasi om tulnu, ja mes temma sáál kónnelu.

Illus suuve ilmakenne olli jo wáljan. Lookeesse wót-tiwa laulden taima al, ja laaski henda surest förgest mahha tallupoja haljendawa rõa orrasse päle. Küllakarri kónd mügen ja mägen lajelt sóda-maad möda olla jõe mannu ärra, ja karjusse öiotiwa rõomsastse warriko weren. Ütte kauni, tåowelisse talluhone paistsiwa kengo talkast, ja tallupoig eesti tömmas nurmen sure-tee al tubliste kündmist eddesi, fest páiv olli jo mótsa ladwal, nink poolpáiwane öddang käen, ja sannaakesest tössi jo suits.

Ent teed möda sillaa mant üles tallu pole kónd ûts reisja, kottik olli rihmaga ülle olla woetu, kep käen. — Ja kui temma tulli, sis pand temma iks mónda sammo eddesi, ja jái jálle saisma, ja kaema, seni kui temma se kündja kottale nurme weerde olli sanu. Sáál tömmas temma kotsitut ülle pá mahha, ja ist sinna samma perwe päle.

Tallupoig olli nüud ka omma kündmist lõppetanu. Temma aije weel wakka-ma weert illusastse wálja, ja jái se hobbene õige reisja förvale saisma, kui waggo otsa sai. — Mees wót kübbara pääst, pühk suud ráttiga, ja terwit reisilist. Reisja kai terravaste temma silmile, nink terwit waasta. Sis kai ka se tallupoig tðise päle, ja sóamest käwwe ni kui ûts hallendus läbbi, fest et temma jo ealinne olli näatta, ja palge ni kui ärraküllenu. Silma olli tðisel kül weel selge ja rõmoliko, ent muido es tunne kül surembat kergust ei rammo ennamb. Halli hiusse olli palge heega fastetu. Temma ist, ja puuhhas.

„Wanna essa“, üttel sis se tallupoig, „teil om halw „sin likke ma pâäl istu. Dotke, minna panne teile sârg alla, sis om parremb!“ —

„Olle terwe pakmast, armas lats“, — kost se wanra „reisimees, — mul ei olle kül surembat aiga sin ifl.